

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 4, ročník XX
Neděle 21. června 2009

Z obsahu čísla

- < Pozvání k modlitbě
- < Děti, mládež, tábor a FOM
- < Modlitba za tábor
- < Kam vyrazit v létě
- < Stručná liturgika - hudba a zpěv
- < Pozvánka do knihovny
- < K setkání se Sv. otcem
- < Ptáme se kněze
- < Přehled farních zpráv
- < Vyhlášení Roku kněží
- < Pouť do Spiš. Podhradie
- < Kolmo NP Podyjí
- < Ohlednutí za našimi ministranty
- < Víkendová akce v Rajnochovicích
- < Děkanátní noční pouť na sv. Hostýn
- < Setkání se Sv. otcem v Římě
- < Okénko pro rodiče
- < Kvíz pro děti

Čas dovolených a posvěcení dne Páně

Máme před sebou čas, kdy mnozí z nás budou své volné chvíle trávit mimo svůj domov, aby si dopřáli potřebnou rekreaci, aby se odreagovali, oddechli si od každodenních starostí nebo obnovili své duchovní či fyzické síly. S tím pak bývá spojeno cestování a návštěva různých koutů světa. Víme, jak sám Pán Ježíš vyhledával k odpočinku nějaká odlehlá místa nebo nějakou horu, kde by obnovil své síly, ale hlavně aby měl prostor věnovat čas také svému nebeskému Otcí.

Možná že někteří věřící si na dovolené dopřávají odpočinek nejen od práce, ale i od kostela. Pokud modlitbu a návštěvu bohoslužeb někdo bere jen jako náboženskou povinnost, pak je to pochopitelné. Jestli jsme ale objevili život s Bohem jako naše osobní bohatství, pak ho nelze o prázdninách nechat stranou. V tom případě může být aktuální otázka, jak řešit mimo domov posvěcení svátečního dne.

Když se katolický křesťan ocitne během dovolené například na místě, kde se nevyskytuje katolický kostel, určitě to neznamená, že by kvůli tomu neměl dbát na posvěcení dne Páně. Ovšem při využití bohoslužeb v jiných církvích je dobré si uvědomit, co je vhodné nebo z hlediska naší víry přijatelné. O tom pojednává Ekumenický direktář, z něhož budeme vycházet. Rozdíly a nejednotu církví nelze přehlížet, takže společně se účastnit modliteb, liturgie a svátostí je možné jen na takové úrovni, které odpovídá i situace ohledně rozdílu mezi církvemi. V tomto smyslu nic nebrání společně modlitbě, ale ohledně liturgie a svátostí je to už složitější.

Pro katolíky je v neděli závazná účast na slavení eucharistie. Proto nelze mši svatou nahradit bohoslužbou v takové církvi, která eucharistii neslaví. To jsou všechny protestantské církve a další, které se v podobném duchu oddělily (v naší zemi jsou to Apoštolská církev, Armáda spásy, Bratrská jednota baptistů, Církev adventistů sedmého dne,

Církev bratrská, Českobratrská církev evangelická, Církev československá husitská, Slezská církev evangelická augšpurského vyznání, Evangelická církev augšpurského vyznání, Evangelická církev metodistická, Jednota bratrská, Křesťanské sbory, Křesťanská společenství, Luterská evangelická církev augšpurského vyznání, Starokatolická církev).

Naopak všechny církve, které mají východní liturgii, tento požadavek splňují. Jde především o pravoslavné církve. I když mají hodně odlišnou liturgii, to podstatné, tedy svátost Těla a Krve Páně, máme společné. V případě duchovní potřeby je možné od duchovního východní církve přijmout také svátost smíření nebo pomazání nemocných. Pokud ale přijdete na mši svatou do pravoslavného kostela, je třeba brát v úvahu, že pravidla pro účast na svátostech zde mohou být přísnější. Musíme respektovat, pokud daná církev vyhrazuje právo přijímat svátosti jen svým členům. Pokud neznáte východní liturgii, každý tam zřejmě hned pozná, že do jejich církve

nepatříte. Východní liturgii má také řeckokatolická církev. S tou však tvoříme plnou jednotu, takže zde bychom na nějaký problém narazit neměli.

Když se v neděli nacházíte někde, kde není možnost slavit eucharistii, pak je dobré snažit se posvětit den Páně vlastní modlitbou a četbou Písma svatého. Pokud se rozhodnete v takovém případě navštívit bohoslužbu nějaké protestantské církve, je to jistě možné, ale nelze se účastnit jejich přijímání, i když by k tomu ta církev svolila, jelikož nejde o eucharistii. Pokud by to totiž bylo umožněno, docházelo by k zamlžování svátostné přítomnosti Krista v eucharistii a ke zlehčování podstatných rozdílů mezi katolickou mší a památkou večeře Páně u protestantů.

Přeji všem, kteří si o prázdninách dopřejete rekreaci, aby Vám prospěla na těle i na duchu a pokud získáte nějaké zajímavé zkušenosti s prožitím neděle, bude od Vás pěkné, když se o ně podělíte. n

otec Josef

Pozvání k modlitbě za naše děti a rodiny

< Marie Šrubařová

Velmi obdivuji všechny, kteří přispívají do FOMu a dělí se o své osobní svědectví a zážitky a mám ohromnou radost, když to píšou naši mladí ! Je to velmi povzbuzující.

Máme krásnou, živou farní rodinu a Svatý otec nás vybízí, abychom tvořili jednu velkou Boží rodinu a nejednou jsme zpívali při mši svaté: „Všichni jsme jedno tělo, spojil nás Ježíš, nikdo není sám ...“ Zkusme si však upřímně odpovědět, jestli to tak je.

Jednou z možností, jak na tom zapracovat, je sejít se ke společné adoraci a vystavět hradby z našich modliteb proti tomu, který chce rozbít naši jednotu a lásku. Příležitostí je určitě dost, možná by jen stačilo si to nějak zorganizovat nebo třeba odhodit předsudky vůči těm, kteří modlitby vedou a spíše se otevřeli Duchu svatému, abychom z každého setkání s Ním odešli proměněni.

Přijměte tedy pozvání k modlitbám za naše děti a rodiny, které proběhne v termínu 26.-28.6.2009 vždy po mši svaté. Budou je vést maminky z Hnutí modlitby matek a v těchto dnech budeme spojeni v modlitbách s matkami po celém světě na stejný úmysl.

První den, pátek, věnujeme modlitbám pokání za vlastní hříchy, zanedbání či opomenutí při výchově, jde o smírnou pobožnost.

Druhý den, v sobotu, se stavíme před Boha jako přímluvci za hříchy světa a prosíme za odvrácení zla nejen od našich dětí.

Třetí den, neděle, je dnem chval a díky za požehnání a veškerá dobra, kterými Bůh obdaroval naše rodiny až do této chvíle.

Vyprošujme našim dětem svět, kde vítězí dobro nad zlem. Těšíme se, že se k modlitbám sejdem v hojném počtu. n

Děti, mládež, tábor a Farní občasník

Prostřednictvím Farního občasníku se o životě farnosti dovídají i ti lidé, kteří se již nemohou účastnit našeho společného života. Do redakce dorazila krátká zpráva, která za tuto možnost děkuje. Její autorce již zdraví nedovoluje chodit mezi nás, ale v myšlenkách je stále s námi. Paní chválí články mladých ve FOMu a proto na její příspěvek reaguje vedoucí Turistického oddílu mládeže.

Zamyšlení

Modlitba je spojení Boha mezi nebem a zemí. Modlitby prorážejí nebesa. A čtení je pohlazení srdce. Tím je náš Farní občasník, který nám přibližuje dění v naší farnosti. *Dík patří všem, kteří přispívají svými články a nás obohacují duchovně. A zvlášť mládež, která nám rozdává své prožitky z různých akcí vesele a vtipně. Vždyť Bůh má veselé lidi rád.* n

Jindřiška Hrabalová

Modlitba za tábor

Pane, věříme Tvému slovu,
že kde jsou dva nebo tři
shromáždění ve Tvém jménu,
tam jsi Ty uprostřed nás.
Děkujeme Ti za tábor,
který je setkáním dětí
a mládeže naší farnosti.
Svěřujeme Ti odhodlání vedoucích
být dobrým týmem a vzorem pro děcka
a snahu, aby děti byly na táboře šťastné
a cítily se dobře.
Prosíme Tě, aby mezi dětmi a vedoucími
vládly dobré přátelské vztahy.
Dej, ať se na táboře
nikdo nad nikým nevyvyšuje,
ať si všichni dokáží naslouchat,
vzájemně se povzbuzovat
a překonávat sami sebe.
Prosíme Tě, aby prožité společenství
bylo každému povzbuzením ve víře v Tebe.
Amen.

Děkujeme za podporu

Paní Hrabalová, děkuji vám za ohlas na zprávy o našich akcích. Je to určité velké povzbuzení všem, kteří se dětem v naší farnosti věnují. Vždycky mě obzvlášť potěší, když to někdo starší dokáže ocenit, obětovat nějakou modlitbu za děcka a jejich vedoucí, projevít podporu.

Starších lidí si my mladí vážíme, ač to tak někdy nemusí nutně vypadat, a o to víc si takového povzbuzení ceníme.

Přeju vám za nás mladé i všem ostatním krásné léto - plné hezkých prožitků, o kterých si třeba v dalším FOMu budeme moci počíst.

Budeme rádi, když podpoříte náš letošní tábor - největší akci, kterou za celý rok pro děcka chystáme. Letos bude v mnohém nový především proto, že pojedou kluci i holky společně, ale taky proto, že vedoucí se na něj poctivě připravují už celého půl roku. Velkou podporou může být modlitba, kterou jsme s vedoucími společně připravili, protože cítíme, že duchovní příprava a podpora je velice důležitá. Víme, že čím více se nás v modlitbě spojí, tím lepší tábor prožijeme. n

*Zbyněk Vacl,
vedoucí Turistického oddílu mládeže 1419*

Tábor 2009 – Pozor, změna tábořiště!!!

< Tomáš Čambala

Milí farníci, přinášíme poslední informace o letošním táboře. Již dříve jsme uvedli, že letošní tábor se bude konat na novém místě - na Žitkové, ale nebude tomu tak. Zmýlená neplatí, vysvětlím proč:

Vše nasvědčovalo tomu, že po více než deseti letech se pojedje na nové tábořiště. Avšak předseda zemědělského družstva nám nakonec zakázal konat tábor na smlu-

vené louce. A tak jsme byli nuceni hledat jinou variantu. Naše konečná verze je tedy staronové tábořiště v Heřmanicích u Oder. Termín tábora však zůstává stejný, tedy 11. - 25. července. Alespoň touto cestou bych se chtěl omluvit všem rodičům za komplikace ohledně změny místa konání. Informace o odjezdu a příjezdu budou včas doručeny rodičům. n

Kam vyrazit léto

Dny lidí dobré vůle a Cyrilometodějská pouť

So 4.7.: Doprovodný program (mj. program pro děti Přijela k nám pouť, program časopisu In, ruční opisování Bible), od 19:30 Večer lidí dobré vůle

Ne 5.7.: Národní pouť, mše sv. 6:30, 7:30, 8:30 (novokněží), 10:30 (hlavní), 15:00 Byzantsko-slovanská
Více na www.velehrad.eu

Hudební festival Hudba v zahradách a zámku Kroměříž

8 koncertů v průběhu června, července a srpna v Květné zahradě, chrámu sv. Mořice a Sněmovním sále Arcibiskupského zámku.

Více na www.unesco-kromeriz.cz/hudba_program.html

Týden židovské kultury

2.8.2009 - 8.8.2009

Cyklos koncertů, filmů, přednášek a dalších akcí

Více na www.olam.cz

Poutě na Sv. Hostýně

So 27.6.: Dětská pouť, v 9:00 a 10:15 mše sv. za děti a mládež

So 15.8.: Slavnost Nanebevzetí Panny Marie, nedělní pořad bohoslužeb

Ne 16.8.: Hlavní pouť, pontifikální mše sv. v 10:15

So 22.8.: První pouť pedagogů, pontifikální mši sv. v 10:15 celebruje otec biskup Josef

Ne 23.8.: Tradiční orelská pouť, pontifikální mši sv. v 10:30 celebruje kardinál Špidlík

So 29.8.: Arcidiecézní pouť rodin a dětská pouť na konci prázdnin, 10:15 hl. mše sv.

So 5.9.: Sedmnáctá pouť mukulů, vězňů totalitních režimů, pontifikální mše sv. v 10:15

Více na www.hostyn.cz

Pouť na Provodově

Ne: 9.8. Hlavní pouť k P. Marii Sněžné, mše sv. v 7:30, 9:00, 10:30 a ve 14:30.

Více na www.ado.cz/poutni

Ohlédněme se trochu do historie. Církve užívala zpěvu při liturgii již v době, kdy ještě žili apoštolové (viz 1. Korintánům 14,15; Efesanům 5,19; Kološanům 3,16). Křesťané převzali zprvu zpěv starozákonní, hlavně žalmy. V 7. století se v Anglii rozšířil gregoriánský chorál (jeho jméno odvozeno od papeže Řehoře Velikého), který se později rozšířil po celém křesťanském západě. Dále nastupuje na scénu zpěv polyfonní, jehož významným představitelem je Palestrina (16. stol.). Lidový zpěv (tedy když lid zpívá duchovní píseň namísto zpěvu určených liturgických textů v misálu) má v našich zemích dlouhou tradici. Vždyť píseň Hospodine, pomiluj ny (máme ji v Kancionálu, č. 930) pochází z 10. či 11. století, píseň Svatý Václave řadíme do 12. století a mohli bychom pokračovat. Také tradici rorátních (adventních) zpěvů nám mohou ostatní národy závidět. Nejprve byly latinské, v 1. pol. 16. století i české.

Liturgický zpěv má povznést důstojnost liturgie a má povznést zbožnost věřících. Nemůže užívat melodie, které se snaží vzbudit pouhou líbivost, které mají v sobě něco světského či teatrálního. Hudba i zpěv křesťanské bohoslužby musí dokonale souviset se mší svatou, tedy musí odpovídat liturgické době (hra nástrojů zohledňuje vážný ráz doby postní, očekávání doby adventní a vážnost mše za zemřelé), formuláři mše (např. zda se slaví památka některého svatého) a liturgickému úkonu (jinou funkci má zpěv vstupní, jinou děkovný zpěv po přijímání apod.). II. vatikánský koncil říká: „Liturgická hudba bude tím posvátnější, čím těsněji bude spjata s liturgickým děním“ (Sacrosanctum Concilium 112). Žádný hudební druh není z liturgie vyloučen, jestliže to přispívá ke zbožnosti a jestliže to neodporuje duchu liturgie. S tím také souvisí nepodléhat

módním vrtochům a vytrvale vychovávat k pravému a hodnotnému umění a kráse, ne k pouhé líbivosti (jak se bohužel často děje). Myslím, že v tomto máme velkou odpovědnost vzhledem k dalším generacím. Hudba při bohoslužbě musí také umožnit aktivní účast věřícím, neboť zpěv patří především celému společenství.

Hudební nástroje

Křesťané ve starověku užívali při liturgii těch nástrojů, které nebyly spjaty s kultem židovským či pohanským. V 8. stol. čteme o používání varhan při zpěvu v bohoslužbě. V této době jsou varhany velmi jednoduché, postupně se ale zdokonalují a ve 14. – 15. století se stávají v kostelích běžnými. Již ve středověku se v liturgii objevují i jiné nástroje. Nejsem odborník, ale myslím, že mnohé varhany

v našich zemích, kde jsou jimi i malé kostely vybaveny, nám mohou třeba Itálové či jiní příslušníci některých evropských národů závidět (v Itálii v mnoha kostelech varhany nejsou nebo jsou v porovnání k velikosti kostela velmi malé). Myslím, že neprozradím žádné tajemství, když napíšu, že bohužel ani v našem farním kostele pořádné varhany vlastně nemáme. Je to pouze náhražka, což pozná asi každý, kdo ví, jak znějí opravdové varhany. Mimo chodem, církev si píšťalových varhan stále vysoce cení (viz Sacrosanctum Concilium, 120).

Na závěr bych rád upozornil na důležitou věc: Nezpíváme „při mši“, ale zpíváme „mši“ (jak už jsem uvedl minule, je zpěv integrální součástí liturgie, nikoli jeho doplňkem). A církev nás ke zpěvu povzbuzuje slovy: „Nic nemůže být při posvátných obřadech slavnostnější nebo krásnější, než když celá obec věřících vyjadřuje svou víru a zbožnost zpěvem“ (Musica Sacra 16). n

Pozvánka do knihovny

Je velká škoda, že ještě nikdo na světě nesestrojil věroměr, přístroj, kterým by se dala měřit velikost víry. Nemyslím tím víru v cokoli. Mám na mysli víru křesťanů v Boha. Pan farář by stál v neděli u dveří kostela a měřil by víru svých oveček. Potom by podle toho ušil na míru kázání, do kterého by ovečky dorostly, a jejich víra se po něm zvětšila.

Takto humorně uvádí svoji útlou knížečku Věroměr psychiatr a jáhen Max Kašparů. Sám autor o knížečce říká, že je tu proto,

aby trochu netypickým způsobem probouzela „kostelní spáče“ a povzbuzovala ty, kteří to s křesťanským životem myslí aspoň trochu vážně.

Rádi bychom vás seznámili ještě s dalšími knihami Maxe Kašparů, které máme v naší farní knihovně. A není jich málo. Autor je totiž i díky vzdělání, které získal, člověk zkušený, ale také blízký životu „obyčejných“ lidí, ochotný poradit a potěšit každého čtenáře.

Těšíme se na vás v naší knihovně! n

Informace k setkání se Svatým otcem

Sobota 26. září:

Přilet na ruzyňské letiště, program v Praze

Neděle 27. září:

Mše svatá v Brně. Vstup do areálu letiště v Brně-Tuřanech, místa konání bohoslužby, bude možný pravděpodobně od 4.00 hodin. Od 6.30 by měl probíhat předprogram, od 9.00

se bude společně očekávat přilet Svatého otce. V 10.00 začne mše sv., po které budou věřící organizovaně odcházet po jednotlivých sektorech.

Pondělí 28. září:

Setkání s mládeží a mše svatá ve Staré Boleslavi u příležitosti Národní svatováclavské pouti. n

Ptáme se kněze

Při obětování občas pronášíte přimlivnou modlitbu, kde se uvádí řada svatých, mj. říkáte "se svatou Perpetuou a Felicitou". Proč se nemodlíme k nějakým aktuálním svatým?

K tomu mohu uvést nápad jednoho břimovance, který si za svého patrona vybral cizího, zcela neznámého světce. Když se ho biskup ptal, proč si ho vybral a co o tom světci ví, odpověděl: „Nevím o něm nic. A protože je tak neznámý, tak se k němu možná ani nikdo nemodlí a on je v nebi naprosto nevyužitý. Ten se mi může mnohem víc věnovat než tolik známí svatí, kteří mají svých křesťanů a břimovacích jmenovců spoustu.“ Takže podobně bychom mohli při mši brát i tu Perpetuu a Felicitu.

Abychom tuto úsměvnou odpověď doplnili i

< otec Josef

něčím seriózním, je třeba znát pár základních údajů o tzv. eucharistické modlitbě. To je podstatná část mše sv., kterou kněz pronáší u oltáře nad obětními dary. Až po 2. vatikánském koncilu vzniklo více verzí této eucharistické modlitby s tím, že jako jedna z nich zůstala zachována i původní modlitba nazývaná Římský kánon. Její podoba se ustálila ve 4. – 5. století, která se už pak dál neměnila. Když tedy při mši svaté využijeme tuto starobylou a tím i účtyhodnou formu modlitby, zazní při ní jména, která tehdy byla považována za hodná toho, aby do ní byla zařazena. Tato forma byla doplněna o tzv. druhou, třetí nebo čtvrtou eucharistickou modlitbu nebo o modlitby nějak tématicky zaměřené. Při třetí eucharistické modlitbě je možné zařadit jméno světce podle aktuální potřeby. n

Přehled farních zpráv

Křty, svatby a pohřby

Křty: Adéla Baťková, Dominik Ševčík

Svatby: Tomáš Lenhart a Jana Živnéřová

Poslední rozloučení:

Jaroslav Šiška, Petr Doležel

Děti u 1. svatého přijímání 7. června:

Balloš Jan, Balloš Jiří, Balloš Filip, Berkový a Eliška, Čermák Jakub, Divoký Jiří, Kasík Martin, Maňásek Tomáš, Plichta Daniel, Půl Martin, Šibravová Kateřina, Vlk Pavel, Večeřová Terezie, Vráželová Kateřina, Zaoralová Kristýna, Židlík Filip. n

Účel farních sbírek

V srpnu je v plánu malování kostela s rozpočtem 110 000,- Kč. I když jsme dluh splatili už na jaře, navíc proběhly roční platby na havarijní fond a na arcidiecézi, což činí 66 000,- Kč. Objevují se také další požadavky, a to na nové sedáky do lavic, úložný prostor v suterénu nebo pořízení mříže na ochranu před znečišťování průchodu do kostela. Srdečný dík patří všem, kteří podle svých možností přispějí svým dílem k realizaci těchto plánů. n

Porada pastorační rady 1.6.09

< Dík patří všem, kdo v letošním roce připravovali **májové**. Pěkná byla výzdoba, kladně hodnoceno aktivní zapojení dětí (růženec, litanie). Příběhy z knížky Vitamíny pro duši byly dobře přijímány. Čtení o P. Marii od P. Simajchla se jevílo dětem i dospělým poměrně těžké.

< Na konec roku sv. Pavla je v plánu meditační pásmo, které připravila M. Pavlíková, zodpovědná za lektory v arcidiecézi. Pokud se pásmo nacvičí, mohlo by se uskutečnit v pondělí 29. 6. 09 po mši sv.

< **Poslední mše sv. pro děti v tomto školním roce se uskuteční v pátek 26.6.09 v 17.00 hod.** Po mši sv. budou v suterénu hry a grilování.

< Byl představen **způsob přípravy na 1. svaté přijímání**, který obsahuje katecheze pro děti - 20, pro rodiče s dětmi - 4, pro rodiče - 3 a vyžaduje tým spolupracovníků z řad katechetů a rodičů. Příprava je postavena na principu: Za přípravu jsou odpovědni rodiče, ostatní jsou zde proto, aby jim v tomto úkolu pomohli. K přípravě se využívá mnoho pomůcek, z nichž by některé mohli připravit farnici (např. ušití tašek, barevná plátna). Po informační schůzce by mělo být jasno, zda představený způsob přípravy budeme v příštím roce realizovat v naší farnosti.

< V rámci přípravy na **návštěvu papeže v naší zemi** budou zpracovány podněty pro zamyšlení (pro jednotlivce, rodiny, malá společenství). Témata jednotlivých podnětů: osoba papeže, víra, naděje, láska. Pro farníky budou k dispozici brožurky (50 ks), které k návštěvě papeže vydalo Karmelitánské nakladatelství.

< Pro starší lidi je obtížné zúčastnit se v neděli 27.9.09 mše sv. v Brně. Bylo by vhodné je spíš povzbudit ke sledování přímého přenosu.

< V naší farnosti bude 7. 8. 09 adorační den. Zahájení bude v 8 hod. a společné zakončení v 18 hod. Mše sv. bude večer jako obvykle.

< Při **malování kostela** (včetně chodeb a WC) bude třeba zajistit pomoc farníků při vyklizení kostela, stavbě lešení, úklidu a likvidaci lešení. Brigády bude organizovat M. Janeček. Mše sv. budou pravděpodobně v kostele sv. Michaela. Poté se bude **malovat suterén**, některé zdi budou v barevných tónech.

< 20. 6. 2009: Oslava 115 let hasičského sboru v Kvítkovicích, mše sv. v 10.30 hod., 18.00 hod. zábava.

< 12. 9. 2009: Děkanátní pouť za posvěcení rodin a nová duchovní povolání ve Štípech. n

Ze zápisu vybral otec Josef

Zpráva z arcidiecéze

Rok kněží vyhlášený ke cti sv. Jana Marie Vianneye

Svatý otec Benedikt XVI. se rozhodl vyhlásit zvláštní „Rok kněží“ u příležitosti 150. výročí úmrtí svatého faráře z Arsu Jana Marie Vianneye. Sv. Jan Maria Vianney byl zde na zemi obdivuhodným příkladem pravého pastýře ve službě Kristova stádece. Jeho příklad je vhodný k tomu, aby povzbuzoval věřící a zejména kněze k napodobování jeho ctností, proto Svatý otec Benedikt XVI. ustanovil, že se při této příležitosti bude slavit od 19. června 2009 do 19. června 2010 v celé církvi zvláštní Rok kněží, během něhož se budou kněží stále více upevňovat ve věrnosti Kristu zbožnými meditacemi, posvátnými úkony a dalšími vhodnými skutky.

Toto posvátné období bude zahájeno o slavnosti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova, v den posvěcení kněží, kdy bude papež slavit nešpory před posvátnými relikviemi sv. Jana Marie Vianneye, které do Říma přiveze biskup z Belley-Arsu. Svatý otec zakončí Rok kněží na náměstí Sv. Petra v přítomnosti kněží z celého světa, kteří obnoví věrnost Kristu a pouto bratrství.

Kněží budou modlitbami a dobrými skutky usilovat o získání milosti od Nejvyššího a Věčného kněze Krista k tomu, aby vyznačovali víru, naději a lásku i další ctnosti a ukazovali způsobem života i navenek, že se plně věnují duchovnímu dobru lidu; to církvi vždy velmi leželo na srdci.

K lepšímu dosažení vytouženého cíle velmi poslouží dar **posvátných odpustků**, který Apoštolská penitenciárie tímto Dekretem, vydaným v souladu s přáním papeže, laskavě uděluje během Roku kněží:

A) **Kněžím**, kteří opravdově litují svých hříchů a kteří se v kterýkoliv den budou zbožně modlit alespoň ranní chvály nebo nešpory před Nejsvětější svátostí vystavenou k veřejné úctě nebo ve svatostánku a po příkladu sv. Jana Marie Vianneye se

budou ochotně a velkoryse věnovat slavení svátostí, zejména svátosti smíření, budou v Bohu milostivě uděleny plnomocné odpustky, které budou moci získat i pro zemřelé spolubratry formou přímluvné modlitby, pokud v souladu s platnými předpisy přistoupí ke svaté zpovědi a ke svátému přijímání a pokud se pomodlí na úmysl Svatého otce.

B) **Všem věřícím**, kteří opravdově litují svých hříchů, v kostele nebo kapli se zbožně účastní mše svaté a obětují za kněze církve modlitby Ježíši Kristu, Nejvyššímu a Věčnému knězi, a jakýkoliv dobrý skutek, učiněný v ten den, aby je Kristus posvětil a přetvořil podle svého Srdce, budou uděleny plnomocné odpustky, pokud se vyznali ze svých hříchů ve svátosti smíření a pomodlili se na úmysl Svatého otce: v den zahájení a zakončení Roku kněží, v den 150. výročí zbožného odchodu sv. Jana Marie Vianneye, dále pak čtvrtku před prvním pátkem v měsíci nebo v jiný den stanovený místními ordináři ve prospěch věřících.

Starým a nemocným lidem a všem, kteří z oprávněných důvodů nemohou vycházet z domova, s duší zbavenou jakéhokoliv hřichu a s úmyslem splnit tři obvyklé podmínky, jakmile to bude možné, budou rovněž uděleny **plnomocné odpustky** v jejich vlastním domě nebo tam, kde kvůli okolnostem budou, ve výše uvedených dnech, pokud se pomodlí za posvěcení kněží a v důvěře obětují své nemoci a životní obtíže Bohu skrze Marii, Královnu apoštolů.

Konečně **částečné odpustky** budou uděleny všem věřícím, kdykoli se zbožně pomodlí *pětkrát Otče náš, Zdravas Maria a Sláva Otci* nebo jinou schválenou modlitbu ke cti Nejsvětějšího Srdce Ježíšova za to, aby byli kněží zachováni v čistotě a svátosti života. n

Zprávy z farnosti

Pouť do Spišského Podhradie

V pátek 1.5.2009 jsme v 7 hod. vyjeli na návštěvu bohoslovců do Spišské kapituly. Počasí nám přálo - sluníčko svítilo, ale bylo chladno. V autobuse byla dobrá nálada, promodlená mariánskými písněmi. V **Levoči** jsme si prohlédli mariánský kostel na Hoře Matky Boží - levočské poutní místo, kde se před kostelem může zúčastnit mše svaté až 650 tisíc poutníků.

Po prohlídce jsme se vrátili do města Levoče. V tu dobu tam právě probíhala mezinárodní svatba, a tak jsme i my, ač pouze diváci, dostali po zákusku a štamprle. Poté následovala prohlídka kostela, v němž se nacházelo 9 vyřezávaných oltářů ze 13. století. Do **Spišského Podhradie** jsme přijeli kolem 17. hodiny.

Ve Spišské kapitule se nás ujal prefekt otec Ondrej, který se o nás po celou dobu pobytu staral. Po ubytování jsme měli mši svatou v kapitulní kapli, večeri a pak hurá na kutě, protože naši bohoslovci byli pracovně v Krakově. Ale někteří vytrvalci s otcem Ondrou absolvovali večerní procházku Spišským Podhradím. V sobotu ráno jsme měli mši svatou v Dómě sv. Martina. Po snídani za doprovodu otce Ondreje jsme si prohlédli seminář a Kapitulní ulici, kde se nacházely i domy pro přestárlé kněze a řeholní sestry, dříve pro-

boštské domy. Také jsme si prohlédli biskupský dům a muzeum s mnoha historickými pokoji.

Po obědě jsme jeli na slavnostní otevření **Spišského hradu**. Byl to nádherný zážitek - procházka po "čínské zdi", průvodkyně v typických dobových šatech, pradlena s receptem na syrové precličky, kuchyně s nekvašenými plackami zadělávanými bílým vínem. Po ukončení prohlídky hradu jste mohli okusit tamní speciality - klobása nebo pstruh na rožni a pivo Šariš.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili v **Žehře**, kde jsme si prohlédli starý románský kostel sv. Ducha s původními freskami. Velkou pozornost upoutal pomník v životní velikosti prvního romského starosty obce. Večer jsme se vrátili pěkně unavení. Po večeri jsme měli setkání s našimi bohoslovci, kteří si nás odvedli na své pokoje, kde měli přichystáno pohoštění. V družné zábavě jsme spolu strávili 3 hodinky. Ve 21 hod. jsme šli do Dómu na společný růženec u rakve zemřelé řádové sestry, která se dožila 92 let. Po 22. hodině jsme se unavení vrátili na poslední noc v kapitule.

V neděli ráno se balilo a po snídani jsme šli na slavnostní mši svatou, celebrowanou tamním biskupem. V Dómě totiž bylo zahájení Dne otevřených dveří semináře. Otec Ondrej nás po mši svaté vyprovodil až k autobusu a my se rozjeli směr **Vysoké Tatry** - Štrbské pleso. Srdce nás bolelo, když jsme místo lesů viděli holiny s vyvrácenými kořeny. Byl to smutný pohled. Ve 14 hod. jsme vyrazili na cestu k domovu. Otec Josef nám pro zábavu přečetl i některé z Murphyho zákonů, což jsme se v mnoha případech hodně nasmáli. Pouť jsme ukončili v Otrokovicích kolem 20. hod. Díky panu Orlitovi a otci Josefovi za tak pěknou pouť, která byla plná požehnání a milosrdenství. n

Marie Juráňová

Všechno začalo zcela nevinně. Jednoho dne se sešli dva lidé a řekli si, že by nebylo špatné vyrazit na nějakou akci. A tak přemýšleli a přemýšleli, až vymysleli obrovitánský seznam akcí. Nazván byl přímo originálně - „Hlavně nerezi-vět“. I tu oslovil název velké i malé a akce se rozjely v plném proudu za hojně účasti. Stejně jako ta naše...

Sešlo se nás poměrně dosti. Celkem 15 nadšenců (cyklistů nebo aspoň výletníků) se rozhodlo, že od 30. 4. – 3. 5. 2009 společně vyrazí zdolávat kopce Národního parku Podjív.

Do samotného kempu byla cesta daleká a nelehká. Kdo mohl, odjížděl z Otrokovic železničním prostředkem, ten, kdo měl to štěstí a byl členem rodiny Rafajovic nebo Vaclovic, se vezl osobním automobilem.

Je třeba podotknout, že jistý Wendelín je zvláštním případem za všech okolností, a proto směl též vychutnávat komfort auta. My ostatní jsme tedy fáráli vláčkem směr Břeclav, kde na nás čekal další vláček, který nás odvezl přímo do Znojma. Ve Znojmě se naše cesty znova rozdělily, neboť ti zdatnější, co měli s sebou kola, se vydali na cestu, zatímco my méně zdatní jsme museli čekat na autobus, neboť naše kola byla tou dobou v Rafajovic vozíku v cyklokempu v Lesné. V kempu jsme se zabydleli poměrně rychle. Stany byly postaveny s rychlostí turistických závodníků, a tak jsme se vrhli na naše večeře, které nám maminky nachystaly. Hokejoví fanoušci odpochoovali směr hospoda s televizí, zbytek si poklábal nad oblíbe-

ným drinkem.

Přestože předchozí den předvídal deštivé počasí, druhého dne bylo krásně. Nutno podotknout, že krásně neznamená teplo, nýbrž že svítilo sluníčko. Na plavky to určitě nebylo. A tak jsme po ranní hygieně a vydatné snídani vyrazili po trase *Lesná - Lukov - Čížov - Hardeggská vyhlídka - Hardegg - Kaja - Riegersburg - Vranov nad Dyjí/zámek, hráz, přehrada/*. Cesta byla suchá, místy mokrá, viditelnost – středně dobrá. Jeli jsme krajinou malebnou a krásnou, rovinatou i kopcovitou, až jsme přijeli do Čížova, kde jsme byli Danouškem poučeni o zátarasech z dob železné opony.

Po odborném výkladu jsme se vydali na cestu na Hardeggskou vyhlídku, odkud jsme si mohli prohlédnout nejmenší rakouské městečko Hardegg se stejnojmenným hradem.

Odtud jsme pak pokračovali ke zřícenině hradu Kaja, který jsme si pouze prohlídli zvenčí, a jelo se opět dále. Další zastávkou byl až zámek Riegersburg, kde jsme si dali obědovou přestávku. Po patřičné siestě jsme se vydali na poslední záchytný bod programu – Vranov nad Dyjí. Někteří byli

po cestě stále unaveni a zmoženi, tak zamířili přímo „k občerstvovací stanici“, milovníci historie si nenechali ujít prohlídku zdejšího zámku. Společně jsme pak jeli obdivovat vranovskou přehradu, která lákala studenou osvěžující vodou tak, že někteří byli v pokušení do ní hupsnout rovnýma nohama.

Odolali jsme však, a tak nás čekala už jen cesta do kempu. Po 50 km šlapání jsme padli do sprch anebo rovnou do stanu. Mezitím se chystala večere, dovádělo se na trávě, hrál se twister a chystal táborák. Večer se pak opekly špekáčky, o které se s námi podělili kempovští spoluobytelé. My zase zajistili vytečné víno, a tak se nám společně pěkně klábosilo, dokud nezačala být zima a nepadla na nás únava.

Třetí den byl denní plán zas o něco jinší. Trasa *Lesná - Lukov - Nový Hrádek - vinice Šobes - Sealsfieldův kámen - Znojmo* se podle mého subjektivního názoru zdála mnohem příjemnější než předešlého dne, ovšem znalci mapy a zdejší krajiny mi tvrdili, že tahle trasa je samý kopec. Tak nevím! Asi má „kopcofobie“ byla druhého dne překonána, a tudíž se mi všechny jevily jako roviny.

Vyrazili jsme tedy kolem deváté ranní směr Lukov a pak rovnou na Nový Hrádek, kde jsme si nenechali ujít originální prohlídku s výkladem zaměřeným i na místní vegetaci. Odtud byl překrásný výhled na meandry Dyje aneb Česko-Rakousko-Česko-Rakousko... Anebo taky přesně naopak (jak posléze dodala Danča). Pak jsme se vydali na vinice Šobes, kde byla zdouhává přestávka jednak na nějakou tu svačinku, ale hlavně na ochutnávání místního skvělého vína. Po cestě jsme mohli obdivovat krásy národního parku – krásná panorámata, okouzující přírodu, vzácné květiny, ještěrku zelenou aneb správně latinsky *Lacerta viridis*, která zaměstnávala naše fotografy po úctyhodných deset minut. Když jsme se všeho dosyta nabažili, vyrazili jsme přímo do Znojma. Zas tak přímo to nebylo, neboť se nám naskytl možnost vyjet si na vyhlídku ze Sealsfieldova kame-

ne, a tak jako správní turisté (cyklisti) jsme se „heclí“ a vyrazili právě tímto směrem. Ačkoli to bylo trochu do kopce, stálo to rozhodně za to. Naskytl se nám krásný pohled na kaňon Dyje, což opět zaujalo naše fotografy. Poté jsme se už opravdu vydali do Znojma přes Kraví horu, odkud se nám naskytl taktéž nádherný pohled právě na toto město. Tam jsme se nakonec rozdělili na dvě skupiny – jedna (většina pánské části až na dvě nejménované výjimky) se rozhodla zůstat ve Znojmě, nakoupit večeri a samozřejmě zřít hokejový zápas, druhá využila situace a jela vyčerpat veškerou teplou vodu na osprchování. Večer jsme se sešli až u tábora, kde jsme si opekli zasloužené špekáčky, neboť, věřte tomu, po 55 km člověku pořádně vyhládne.

Poslední den začal v duchu velkého balení. Plán byl asi takový: *Lesná - Olbramkostel - Znojmo* což čítalo asi 20 km. Na kolech jsme však všichni nejeli, neboť do Lesné jsme se už nevraceli a tak Vaclíci a Rafajáci spolu s našimi „bágly“ jeli auty, kdežto my ostatní jsme na mši do Olbramkostelu museli šlapat. Ihned po mši se vyrazilo do Znojma, kde jsme pojedli a opět se nechali unášet pozůstalými krásami naší historie. Že ji někdo obdivoval pouze z pohodlného křesla, se zmrzlínovým pohárem „Happy end“ před sebou, je pouze věc zájmu. Kola jsme my - méně zdatní - nechali opět Rafajákům ve vozíku a tak jsme se bez větších obtíží dostali domů zase pomocí vláčku.

Závěrem je mou milou povinností poděkovat těm dvěma lidem, o kterých jsem mluvila hned v úvodu, tedy Danči a Zbyňovi, protože právě díky nim jsme mohli strávit jeden víkend zase trochu jinak, a díky nimž

mám tu čest tento zápis sepsovat. Také patří díky rodině Rafajovic, kteří se nám postarali o kola, zvláště při cestě tam a zpátky, neboť putovat s nimi ve vlaku by jistě nebylo nic příjemného ani pohodlného. A nakonec děkuji i všem ostatním účastníkům, neboť není-li účast,

není akce, nejsou zážitky, není na co vzpomínat.

Důležité informace:

Účastníci zájezdu: Evča Ludvíková, Marta + Pavel + Danielka Rafajovi, Jana + Zbyňa + Mareček Václav, Kovic, Samko, Mira Mikuláščík, Paja Fišer, Danouš, Wendelín a já. Suma sumárum najeto: cca 125km

Fotky: <http://tom1419.org/> nebo <http://picasaweb.google.com/oddil.holky>

Těšíme se na další akci!

Pleteme pro malomocné

Dne 16. prosince 2008 v Brně a Červeném Kostelci naložili již 23. kontejner pro malomocné, osamělé starce a stařenky, opuštěné, umírající a odložené děti, zdravotnickým materiálem v hodnotě 4 655 998 Kč, který putuje do Kalkaty Misionářkám lásky blahoslavené matky Terezy. Další kontejner chtějí odeslat na jaře 2009, píše v letáku Nadace sv. Františka z Assisi, Brno. (Více si přečtete na nástěnce.)

Aby mohly Vaše upletené obvazy být odeslány do Indie, nebo do Afriky, poslaly jsme z Vašich peněžních darů Nadaci sv.

Františka z Assisi - Brno dne 27. 4. 2009 700 Kč. Nakupují z peněžitých darů zdravotnický materiál (např. infúzní soupravy, injekční jehly a stříkačky apod.), který je nezbytný k záchraně života ohrožených obyvatel.

Obvazy jsme tentokrát ještě neodeslaly, neboť přize je zatím dostatek a obvazů jen ke stovce.

Viktor Hugo: „Největší štěstí spočívá ve vědomí, že jsme milováni.“ Vše dobré Vám přejí a Boží pomoc Vám vyprošují Vaše organizátorky volného času

M. Šmiková a M. Knapková

Menší ohlédnutí za našimi ministranty

V době, kdy se vám dostává do rukou toto číslo FOMu, vrcholí naše soutěž o nejlepšího ministranta. Během celého školního roku se naši kluci snažili plnit svou službu u oltáře, za kterou pak sbírali body, a vítěz za každý měsíc mohl nosit náš putovní křížek sv. Benedikta.

Možná si mnozí z vás říkáte, jestli ti kluci někdy nechodí ministrovat jenom kvůli těm bodům? Snad to tak občas někdy i je, ale podstatné je to, že čím častěji někdo chodí, tím větší vztah může k této krásné službě získat. Nedávno, když ještě byly májové pobožnosti, jsem zažil tuto situaci: Převlékám se spolu s ostatními kluky do ministrantského, rozdělujeme si čtení litanií a najednou vidím, jak několik kluků nahlídá dveřmi do kostela a slyším: „Ty jo, dneska je tam nějak málo holek, to na nás vyjde

víc zdravásů!“

Tak bych chtěl všem z vás, kteří takto rádi sloužíte u oltáře, moc a moc poděkovat! Díky patří taky vám rodičům, kteří své děti podporujete. Je krásné vidět např. to, jak jde celá rodinka k Božímu hrobu v době, kdy tam mají službu jejich děti, aby tam strávili společné chvíle. Vždyť sám Pán nás vybízí: „Nechte maličké přijít ke mně, neboť jejich je království nebeské.“

Chtěl bych vás proto všechny pozvat, abyste přišli společně se svými dětmi poděkovat Pánu za uplynulý školní rok na poslední dětskou mši svatou v pátek 26. června, při které také mj. vyhodnotíme naši ministrantskou soutěž a oceníme nejlepší ministranty za uplynulý rok. n

Honza Žalčík

Víkendová akce v Rajnochovicích

Ve dnech 15.-17. května byla super parta děcek z naší farnosti v Rajnochovicích na víkendové akci. Sešli jsme se v pátek ve 14:30 hod. na nádraží a odtud se vydali do Rajnochovic, Arcidiecézního centra života mládeže Přístav. Na místo jsme dorazili kolem 17. hod. a vyballili si věci. Po večeři jsme šli ven na hřiště hrát seznamovací hry, potom fotbal nebo basket a nakonec jsme se rozdělili do dvou skupin: 1. Rajnové a 2. Chovicové.

V sobotu ráno nás vedoucí probudili krásnou ranní písničkou a oznámili nám, že půjdeme na výlet. Hned po snídani jsme se sbalili a vyšli. Cestou jsme si povídali a hráli hru BOMBA. Neodradilo nás ani nepříznivé počasí a šťastně jsme došli do cíle. Měla to být zřícenina hradu, ale tvořilo ji jen pár poházených kamenů. Naším prvním úkolem ve skupinkách bylo postavit z těch kamenů co nejvyšší věž. V této hře

zvítězilo družstvo Choviců a za to získali první slovo z věty, kterou měla za celý víkend každá skupina složit. Potom jsme posvětili a hráli ještě plno her, z nichž asi největší úspěch měla bojová hra Na čísla. Když jsme se vrátili z výletu, dali jsme si obědovečeři, odpočinuli si a nacvičili scénky na večer pro ostatní. Celý večer jsme hráli hry, zpívali písničky a nakonec jsme se pomodlili a šli spát.

V neděli ráno jsme se nasnídali, sbalili věci, uklidili a šli do kostela. Po mši sv. následovalo vyhlášení výsledků. Z každé skupinky nám jeden zástupce přečetl větu, kterou jsme obě skupinky správně vyřešily. Za odměnu každý dostal marcipánovou růžičku. Pak jsme se vydali na cestu domů. Tato akce se nám moc přibíla, děkujeme všem vedoucím za její přípravu a už se těšíme na předtáborovku. ▢

Pavla Janečková

Děkanátní noční pouť na sv. Hostýn

Zlínský děkanát ve spolupráci se společenstvím studentů RR49 ve Zlíně uspořádal v noci ze 7. na 8. května 2009 noční pěší pouť na sv. Hostýn. Při příležitosti Roku svatého Pavla nám měla i tato pouť připomenout putování Apoštola národů. Poutě se zúčastnilo kolem 30 lidí z celého zlínského děkanátu. Z naší farnosti Otkovické jsme se spolu s naším otcem Josefem, kaplanem pro mládež, sešli jen v počtu čtyř. Poutě byla zahájena v 19 hodin mší svatou v kapli na Velíkové, kterou sloužil o. Bohumil ze Spytihněvi. Krátce po mši jsme směle vyrazili. Součástí putování byla zastavení, na kterých byly předcítány události ze života svatého Pavla v podání otce Jaroslava z Březnice. V rámci těchto zastavení

jsme hráli též hry, které si pro nás připravily některé farnosti. Počasí nám přálo, na cestu svítíl měsíc, a tak první poutníci dorazili na Hostýn krátce po druhé hodině ranní, kde bylo putování ukončeno společnou modlitbou. Nocovali jsme v poutním domě. Pátek byl dnem Panny Marie, Prostřednice všech milostí, a tak jsme dopoledne vyrazili na mši do baziliky. Poté jsme se vypravili na oběd. Někteří se po obědě vydali na křížovou cestu, většina ale zamířila vlakem domů.

Poutě považuji za opravdu vydařenou. Nabídla možnost nejen aktivně strávit čas, ale poskytla i prostor pro zamyšlení a příležitost se trošičku ztišit. Je jistě škoda, že za naší farnost se nás zúčastnilo tak málo. ▢

Pavel Fišer

Setkání se Sv. otcem v Římě

Všechny cesty vedou do Říma a po jedné z nich jsme se vydali i my.

„Jedeme do Říma, jedeme do Říma, jedeme luxusním autobúúúsééém!“ znělo ze zadní části autobusu, kde seděla naše skupinka 10 Opic. Z Brna jsme si to razili přímou čarou směr Věčné město. V jednom autobuse se najednou sešla celá Česká republika, děcka a jejich vedoucí z Misijních klubek. Cesta byla dlouhá a poslední kilometry se zdály nekonečné. Naše první kroky z autobusu vedly přímo k moři v Ladispoli. Tam jsme se po náročné cestě osvěžili, a to dokonce na soukromé pláži u sestřiček salesiánek. Salesiáni nám pak poskytli i ubytování.

Večerní čas jsme strávili nacvičováním

lidových tanečků na sobotní vystoupení. Sobota byla totiž hlavním bodem celého našeho zájezdu.

V aule Pavla VI. jsme se setkali s Misijními klubky z celé Evropy, bylo nás celkem 5 000. Kromě představení jednotlivých států bylo na programu i vystoupení klaunů, žonglérů, zazpíval nám italský dětský sbor i Gospelský soubor, my jsme představili naše lidové tance, ale během toho všeho jsme netrpělivě očekávali Sv. otce.

Ten pak za bouřlivých ovací opravdu přišel. Z každé země měly dvě děti tu čest sedět u Sv. otce a podat si s ním ruku. Zástupci ČR byli z Plzně, kteří se pro tuto příležitost oblékli do moravského kroje.

Po italském obědě následovala společná mše svatá v chrámu sv. Pavla za hradba-

mi, kde zaznělo i české čtení. Tímto naše evropské setkání skončilo a my jsme se vydali poznávat Řím po vlastní ose. Samozřejmě nechyběla návštěva Fontany di Trevi, Španělských schodů, v neděli pak Pantheonu, Colosea, Capitolu a Fora Romana. Nemohli jsme si nedopřát ani pravou italskou pizzu a zmrzlinu.

I když jsme byly nevyspané, špinavé, unavené, rozlámané, uchozené a upocené, i přesto se nám z Říma odjet nechtělo. Bylo tam moc hezky, sluníčko hřálo a všechny jsme si odtamtud přivezly mnoho krásných zážitků. S těmi bychom se s vámi rádi podělily na zářijovém posezení v našem baru.

Touto cestou chceme poděkovat vám všem, kteří jste naši výpravu podpořili při sbírce „Kapka pro misie“ a také svými modlitbami. Bez vás by se z otrokovické farnosti tak početná skupina do Říma nemohla vydat. DĚKUJEME n

*Za Misijní klubko Monča Matějčková,
Anička Berková a Marta Volková*

Poděkování vedoucím Opiček

Když rodiče vezmou své děti a jedou s nimi na několikadenní výlet, je to pro ně záprah. Když si někdo takhle vezme skupinu cizích dětí, je to obdivuhodné. A když si ty cizí děti někdo vezme na starost a jede s nimi do ciziny, měl by být téměř prohlášen za svatého...

A vězte, že takové dobrodruhy máme i v naší farnosti. Jsou to vedoucí Opiček, které absolvovaly s našimi dětmi několikadenní zájezd do Říma na setkání Misijních klubek. Těch 5 dnů ukrojily ze svého volného času a věnovaly své finance ve prospěch této akce. Chtělo to určitě velkou dávku odvahy a my si vážíme, že jste do toho, i přes všechna rizika, šly...

Aničko, Martino a Moniko,
děkujeme!

Děk patří i řidiči p. Jirkovi
Ševečkovi, který zajistil
„cestovatelkám“ dopravu. n

Rodiče Honzíkovi, Kolajovi, Ludvíkovi,
Odložilovi, Ondříchovi, Ševčíkovi a Ševeč-
kovi

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.

Vydání dalšího čísla: 16.8. 2009

Uzávěrka dalšího čísla: 30.8.2009

Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Neprodejné!

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu
a krácení textů.

Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka,
Pavel Ludvík, Pavel Rafaja.

Adresa redakce:

Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice

Tel. 577 922 337

E-mail: obcasnik@volny.cz

[Http://www.otrokovice.farnost.cz](http://www.otrokovice.farnost.cz)

Okénko pro rodiče: Jak je důležité si hrát

Hru bychom měli považovat za nejdůležitější činnost v dětství. Ta je však dnes ve velkém ohrožení. Děti si dnes už hrají velmi málo. „Dívají se“ nebo se na židli nechávají pohltit počítačovými hrami. Dětem je třeba dopřát volnost, aby mohly běžat, skákat a dovádět. To, čemu se dítě naučí při hře, je pro jeho normální a harmonický život podstatné.

Právě prostřednictvím hry dítě začíná chápat funkci věcí, co se smí či nesmí dělat s určitými předměty a proč. Během hry s ostatními dětmi si osvojuje pravidla chování, které je nutno respektovat.

Tou nejdůležitější lekcí, která plyne ze hry, je snad ta, že i když se prohraje, svět se nezboří. Dítě se učí, že i přes občasné neúspěchy může v životě něco dokázat, a to dokonce i ve stejných situacích, ve kterých už jednou prohrálo. Rodiče ale nesmějí připisovat důležitost vítězství, ale radosti ze hry. Při hře se děti ukazují takové, jaké jsou. Poznáme, co dítě trápí, jaký svět by chtělo kolem sebe mít.

Sdílená hra je pramenem další velké životní radosti – potěšení z dobrých vztahů s druhými. I ty nejjednodušší týmové hry děti konkrétně učí solidaritě a svornosti. Rodiče by měli využít každou příležitost hrát si s dětmi, sdílet radost ze hry a podporovat mravnost a zdraví. n

Vybrala: Marie Čechová

Při této příležitosti si dovoluji vyjádřit velké díky všem, kteří v naší farnosti věnují svůj čas dětem, kteří si s nimi hrají, jezdí na tábory a záleží jim na tom, aby z nich vyrostli dobří lidé.

Pro děti

Kvíz pro děti - Postavy z Nového zákona

Celý rok se při dětských mších svatých seznamují děti naší famosti podrobněji s postavami Nového zákona. V naší rubrice nabízíme možnost opakovat si tyto postavy formou kvízu. Víš-li, o koho se jedná, doplň jeho jméno.

Ě Patřil k Ježíšovým 72 učedníkům, ale sám ho nezažil. Pocházel z ostrova Kréta. Jeho jméno v překladu znamená „syn útěchy“, protože měl schopnost utěšovat a povzbuzovat smutné lidi. Prodal svůj statek a výtěžek dal apoštolu Petrovi pro chudé. Na jeho doporučení byl přijat i mezi apoštoly. Byl průvodcem sv. Pavla a později sv. Marka na misijních cestách.

• Byl to římský setník. Byl to pohan, ale zajímal se o židovské náboženství. Na jeho přání ho navštívil sv. Petr. Petrovi ale před touto návštěvou Bůh řekl, ať nepokládá za nečisté to, co je čisté. Petr působením Ducha svatého pochopil, že se to týká právě pohanů. Že Bůh chce, aby i jim vyprávěl o Ježíši a jeho lásce, že i oni mohou být pokřtěni. Bůh počítá i s nevěřícími kamarády.

Ž Byl navržen jako náhradník mezi apoštoly po Jidášovi. Apoštolové losovali, ale vybrali místo něho Matěje. On se za to neurazil a zůstal s nimi, aby jim pomáhal. Povzbuzoval obrácené pohany ve víře při misijních cestách. Je nám příkladem v tom, že i když nevyhrál, dovedl sám utěšovat ty, kterým bylo křivděno.

• Byli manželé a stali se křesťany. Patřili mezi majetné lidi. Tehdy mnozí bohatí lidé prodávali svůj majetek a peníze dávali apoštolům pro chudé. Ostatní je za to chválili. Tak to udělali i tyto manželé, aby byli ostatními pochváleni. Polovinu peněz si ale tajně nechali a přitom lhali, že darovali všechno. Za tuto lež je stihl tvrdý trest a oba náhle zemřeli. Byli totiž pyšní a mysleli si, že mohou oklamat Pána Boha.

Řešení kvízu:

Barnabáš, Ananias a Saffira

Pro zasmání

n Děti navštívily v náboženství kostel. Po návratu je katecheta vybědl, aby namalovaly, co se jim v kostele nejvíc líbilo. Probírá se odevzdanými výkresy a najednou objeví prázdný list, jen s podpisem. Ptá se autora: „Proč jsi odevzdal prázdný papír?“
„Prázdný? Ale já jsem namaloval Pána Boha!“
„Ano? Ale já ho při nejlepší vůli nevidím!“
„A vy už jste ho někdy viděli?“

n Dva kluci se před kostelem perou. Jeden z přichozích je napomene: „Nevíte, že máte milovat i své nepřátele?“

„My nejsme nepřátelé, to je můj brácha!“

n Mišo, uposlechl jsi včera mé rady a prokázal jsi někomu nějaké dobro?

Ano, navštívil jsem svou tetu a byla šťastná, když jsem odcházel!

n Říká maminka: „Pepičku, co děláš?“

Pepíček odpoví: „Ale jen zatloukám hřebík.“

„Tak ať se nebouchneš do prstu.“

„Nejsem hloupý, drží ho Alenka.“